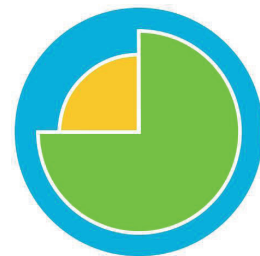

JIRÍKOVINY

Horní Jiřetín a Černice info, Červen 2016

*Vážení čtenáři,
přejeme vám krásné,
slunečné léto a tisíce
zážitků z dovolených,
volných chvil
na zahradách
nebo setkání
s vašimi blízkými.
Dvoutměsíční
dovolenou si berou
i Jiřkoviny, proto
vám v šestém čísle
přinášíme dvojitou
porci informací
a zajímavého čtení.*

Redakce

Slovo starosty

Během jara sice v Horním Jiřetíně nepřišlo nic, co by na první pohled připoutalo pozornost, ale přesto se pár důležitých věcí podařilo. Po několika měsících jednání byla se Severní energetickou uzavřena smlouva o věčném břemenu, která nám umožní obnovit a zejména zkapacitnit chodník spojující Horní Jiřetín s Černicemi. Výsledkem obnovy nebude jen jednoúčelová komunikace pro pěší, ale také 800 metrů dlouhá dráha pro in-line bruslaře nebo cyklisty.

Velmi intenzivně se pracuje na projektu nové hasičárny, která bude stát v blízkosti té historické. V nové budově bude umístěna veškerá naše hasičská technika, která je nyní z důvodů nedostatku vhodného prostoru roztroušena po celém Jiřetíně a Černicích, ale bude zde také důstojné, moderní zázemí pro výjezdovou jednotku SDH i pro hasičský dorost. Současně s realizací této stavby budou na prostranství „u zbrojnice“ řešeny parkové úpravy. V dubnu letošního roku byla podána žádost o dotaci na tuto připravovanou investici.

Ve spodní části Horního Jiřetína se podařilo obnovit a zprovoznit dříve poškozené, neudržované a z podstatné části nefunkční úseky dešťové kanalizace. Současné deště, zvláště ty přívalové, prokázaly účelnost těchto zásahů, protože dříve soustavně zatápěné byty jsou nyní mimo nebezpečí.

V blízkosti restaurace Pod Lesem se opravuje silniční most na komunikaci, která je důležitou spojnici horských obcí s Mostem a Litvínovem. Na četné dotazy a připomínky k opravě musím uvést, že investorem této stavby není naše město, nýbrž Ústecký kraj. Jsem si vědom potíží, které tato oprava přináší, avšak havarijní technický stav mostu by byl zřejmě v brzké době příčinou jeho uzavření. Podle informací od technického dozoru investora by měl být most dokončen do poloviny prázdnin.

Již několik měsíců probíhá intenzivní jednání našeho města se zástupci Palivového

kombinátu Ústí nad Labem o pronájmu pozemků v blízkosti právě rekonstruovaného domu čp. 49, tedy bývalé samoobsluhy. Celé prostranství mezi tímto objektem a restaurací U Karbanů je rozděleno do řady parcel vlastněných zčásti naším městem a zčásti právě Palivovým kombinátem. Po uzavření nájemní smlouvy bychom v tomto prostoru rádi zrealizovali parkové úpravy, jejichž návrh je předmětem studie zpracované zahradním architektem v loňském roce. Součástí úprav by měla být rovněž plocha stávajícího dětského hřiště, které však zatím nepatří našemu městu.

Vladimír Buřt

Rozhovor s Christianem Kleinem

Zhruba před rokem přijali zástupci města Battenberg nad Ederou pozvání do Horního Jiřetína. Cílem setkání bylo především zahájit spolupráci mezi oběma městy. Druhá návštěva, tentokrát delegace z Horního Jiřetína v Battenbergu, již přinesla domluvy konkrétní spolupráce. O Battenbergu, partnerství a spolupráci promlouvá v rozhovoru pro městské listy starosta německého města Christian Klein.

Mohl byste obyvatelům Horního Jiřetína krátce představit vaše město?

Battenberg se svými čtyřmi městskými částmi leží uprostřed lesnaté krajiny v regionu německého středohoří. Město má přibližně 5 500 obyvatel. Obraz města je tvořen především hrázděnými domy a historickými stavbami, jako jsou Nový hrad, stará radnice, věž Kellerburg a kostely. V údolí řeky Edery se také usídlilo několik podniků. Battenberg je živým městem s mnoha spolky, které utváří společenský, kulturní i sportovní život.

Mohl byste nám přiblížit svou práci a aktivitu ve městě Battenberg?

Mým cílem je, aby Battenberg zůstal pro všechny generace živým malým městem se všemi veřejnými službami. Chceme, aby byly bydlení a život v Battenbergu atraktivní. K tomu jsou potřeba dobré školy, sportovní zařízení, mateřské školy, obchody i řemeslníci, stejně jako spolky a jejich členové. Ty všechny se snažíme podporovat.

Jaká byla vaše první reakce, když jste od zástupců našeho města obdržel zprávu, že bychom rádi zahájili bližší spolupráci?

Byl jsem velmi překvapen a byl jsem určitě i hrdý na to, že toto psaní bylo adresováno právě „mému městu“. Velmi nás vaše nabídka potěšila. Po historických událostech 2. světové války, následné studené války a dlouhých letech, kdy prakticky neexistoval kontakt mezi východem a západem Evropy,

bylo toto přátelské psaní nejen pro mě obrovským pozitivním překvapením. Tradičně máme kontakty spíše se západní Evropou, ačkoli má mnoho rodin z našeho regionu historické vazby právě na Evropu východní.

Nespolupracujete však pouze s Horním Jiřetínem, ale máte také partnerská města ve Francii a v Anglii. Tam spolupracujete s jakými městy?

Senonches a Romsey. Historie partnerství tu začíná od roku 1979, resp. 1987. Vedle toho jsou ještě v intenzivní spolupráci naši dobrovolní hasiči z Dodenau, místní městské části, a hasiči z nizozemského Loon op Zand. Se Senonches realizujeme také školní výměnné pobyty.

Co pro vás znamená slovo partnerství?

Konkrétně partnerství Battenbergu s ostatními městy jsou zárukou přátelského a klidného soužití v Evropě. Osobně si spojuji vzájemné návštěvy se spoustou příjemných vzpomínek. Tyto kontakty jsou velmi důležité. Tam, kde se lidé různých národností znají, respektují a cítí jakousi sounáležitost, tam není místo pro nepřátele,

ství, nebo dokonce nenávisť. Kde jsou dobré vztahy mezi jednotlivými lidmi, tam jsou dobré vztahy i mezi zeměmi a národy.

V jakých konkrétních oblastech si myslíte, že by mohlo partnerství mezi Battenbergem a Horním Jiřetínem fungovat?

Domnívám se, že spolupráce je určitě možná mezi vedeními obou měst, hasiči, školami i jednotlivými spolky. Pokud se podaří rozložit tíhu spolupráce na více ramen, čímž vzniknou osobní vazby a přátelství, tak může naše partnerství vydržet skutečně dlouho. Malou překážkou by mohl být jazyk, neboť zde v Battenbergu není tolik občanů, kteří by ovládali český jazyk.

Vý jste s ostatními zástupci města navštívili Horní Jiřetín v minulém roce. S jakými dojmy jste se vraceli domů?

Je to milé město, které je zasazené do krásné krajiny. Velmi nás zaujal váš krásný kostel Nanebevzetí Panny Marie, nedaleko máte krásný zámek Jezeří a líbilo se nám i ve vaší škole. Obyvatelé Horního Jiřetína nás přijali velmi vřele. Na dny strávené v Horním Jiřetíně vzpomínáme velmi rádi. A už teď se těšíme na další setkávání.

Marek Moudrý a Radek Vrabel

Christian Klein se členy městské rady (třetí zleva)

Návštěva v partnerském městě Battenberg

Po prvotní návštěvě battenberské delegace v Horním Jiřetíně, která proběhla v letních měsících loňského roku, se v druhé fázi vydala delegace za Horní Jiřetín a Černice do německého města Battenberg.

→
Uvítání hornojiřetínské delegace před městskou radnicí v Battenbergu. Naše první partnerské město mělo z pokračující snahy o navazování zahraničních vztahů na evropské úrovni radost a dalo to najevo mnoha vřelými reakcemi.

→ →
Starosta Vladimír Buřt přebírá od rodáka z Čech historickou malbu kostela v Horním Jiřetíně

Na prohlídce požární zbrojnice v Battenbergu

Protože je to ale již druhá taková návštěva, představitele obou měst, starostu Battenbergu Christiana Kleina a jeho hornojitětinský protějšek, starostu Vladimíra Buřtu, zajímaly především konkrétní dohody a vyhlídky na aktivnější, občanům obou měst dostupnější a hlavně přínosnější spolupráci. Obsahem diskutovaných témat byla například návštěva a výměna informací či zkušeností obou hasičských oddílů. Taková příležitost může hasičské sbory lépe seznámit s problematikou jednotlivých regionálních potřeb a přispět tak v mnoha směrech při dalších manévrech, jako byl například loňský zásah u výbuchu v chemickém závodě v Záluží. Takové setkání také může ovlivnit nejen samotné hasiče, ale především jejich vybavenost. Další z konkrétních, ačkoliv hlavně symbolických dohod byla výměna speciálních odrůd růží z Horního Jiřetína, které zdobí například zahrady zámku Jezeří, za ty battenberské, které jsou stejně jako ty naše zmíněné odrůdou jedinečnou právě v Battenbergu. Do zahrad zámku Jezeří tak přibudou růže, které kromě své domoviny obléhají také okolí buckinghamského královského paláce v Londýně. Růže jim totiž stejně jako Hornímu Jiřetínu byly věnovány oficiální cestou u příležitosti návštěvy prince Harryho. Z Battenbergu totiž pochází kořeny jeho královského rodu. V neposlední řadě zazněla také otázka školních jazykových pobytů nebo spolupráce škol při různých

Na prohlídce požární zbrojnice v Battenbergu

mezinárodních projektech mnoha úrovní pro děti z Černic a Horního Jiřetína.

Tato otázka se ale musí komplexně řešit s vedením základní školy a právě to se v nadcházejících měsících chystá město i samotná škola vyřešit tak, aby školáci případně získali nejen několik málo hezkých vzpomínek, ale především první reálný styk s německým jazykem. Podobné zkušenosti potom mohou vést k pochopení potřeby znalosti cizího jazyka a pozitivnějším studijním výsledkům dětí.

Naše sportovce zase jistě potěší skuteč-

nost, že nakousnuta byla i možná sportovní spolupráce, konkrétně fotbalová, kdy bychom rádi domluvili mezinárodní fotbalový turnaj právě u nás v Horním Jiřetíně. Otázkou dalších domluv pak samozřejmě bude, v jakých věkových kategoriích bychom chtěli fotbalovou spolupráci prosazovat. Jako nejvíce vhodná se nám zatím jeví spolupráce mládeže z obou měst anebo možný mezinárodní souboj starých gard. Konkrétní a již definitivně domluvené body vám samozřejmě představíme v dalších číslech Jiřikovin. *Radek Vrábek, Marek Moudrý*

Sport

Hornojitětinská stará garda je stále aktivní

Jedním z velmi aktivních mužstev fotbalového oddílu Sokol Horní Jiřetín je stará garda, jejímiž členy jsou bývalí hráči Sokola, ale i několik ještě aktivních hráčů, registrovaných ve Fotbalové asociaci ČR.

Pro upřesnění podotýkám, že mezi „staré“ se počítají hráči starší 35 let. Stará garda je tradičním účastníkem ligy neregistrovaných hráčů, která se hraje na okrese Most, ale pomalu zde v této soutěži docházejí hráči, potažmo mužstva, tudíž tato soutěž přestává být atraktivní. Před několika týdny sehrála stará garda Horního Jiřetína exhibiční utkání

se starou gardou ČR, kterou reprezentovali bývalí skvělí fotbalisti jako Ladislav Vízek, Petr Rada, Přemysl Bičovský, Jan Berger st., Tomáš Skuhřavý, Pavel Chaloupka, Jan Fiala, doplnění o „mladíky“ Patrika Gedeona a Lukáše Zoubeleho. Zápas se oběma mužstvům náramně vyvedl a pro diváky to muselo být velmi zajímavé odpoledne,

které skončilo smírným výsledkem zápasu 7:7. Další akcí staré gardy byl tradiční turnaj starých gard na Meziboří. Tento turnaj již stará garda několikrát vyhrála, ale tentokrát se turnaje neúčastnila s nejvyššími ambicemi, jelikož měla v nohou utkání z předchozího dne, a to při věku a váze některých borců není jednoduchá záležitost. Nakonec v turnaji obsadila garda 2. místo a opět úspěšně reprezentovala naše město.

*Pavel Brunclík st.,
redakčně upravil
Marek Moudrý*

Fotbalová sezóna pomalu končí

V minulém vydání zpravodaje Jiříkoviny jsme se ohlédlí za sezónou dospělých, na mládež jsme samozřejmě nezapomněli a nabízíme vám pohled do zákulisí letošní fotbalové mládeže očima Davida Relicha.

Naše mládež, kterou tvoří přípravná a žáci, je hodně poznamenána malým počtem hráčů. Žáci, kde byl velmi silný ročník 2003, se prakticky rozpadli. Spousta kluků skončila s fotbalem a byl problém vůbec sestavit tým. Naši nejlepší borci, kteří by měli být oporami, tak hostují v jiných týmech v ligových soutěžích (Teplice, Most, Karlovy Vary, Litvínov). A příští rok to bude ještě horší, kdy ročník 2001 posílí náš dorost a žáci možná budou mít problém vůbec seskládat tým. Žáci jsou účastníkem okresního přeboru Most, kde skončili na 5. místě se ziskem 15 bodů za 5 výher. Skóre bylo pasivní 50:97. Za zmínku stojí výborný výsledek proti nejlepšímu celku soutěže Aver Roma, který jsme dokázali porazit.

Přípravku si hodnotit podle fotbalových měřítek nedovolím, protože tam nejsou regulérní podmínky, když v soutěži hrají i hráči o 3 až 4 roky mladší. Proto kdo dá dohromady deset dětí ročníku 2005, tak má obrovskou převahu, protože síla, rychlost a fotbalové umění je u starších dětí úplně někde jinde. Proto se musí s těmito kluky hodně opatrně a asi si všichni pamatují, když začínali kluci z dnešního dorostu s fotbalem, tak inkasovali i třicetigólové přídělky. Bohužel taková přípravná, jaká byla před 4 roky

(2002–2003), asi již nikdy nebude. To jsme měli k dispozici i více jak 15 dětí. Letos tak přípravná obsadila 8. místo, když získala 15 bodů za 5 výher, při skóre 71:152.

Letošní sezóna dorostenců je vlastně první, kdy jsme po dlouhé době mohli postavit kompletní manšaft pro jedenáctkový fotbal. V srpnu po pár trénincích jsme šli nesehraní naostro do prvního zápasu a hned proti asi nejlepšímu týmu, který hrál krajský přebor. A to bez jakéhokoli přípravného zápasu! Také to bylo vidět, když jsme po hřišti běhali jako parta „nazdárků“. Ale zase na omluvu musím dodat, že je to hlavně tím, že spousta hráčů nehrála nikdy na velkém hřišti, a co si budeme nalhávat, ani na tréninku nesmíme trénovat na hlavní ploše, což je obrovský handicap. Brankář si normální vápno užije jen při zápase. Proto je také vidět postupné zlepšování naší výkonnosti. Po podzimu jsme skončili na 9. místě se 16 body, kdy hlavně zamrzí ostudný výkon našeho mužstva na Meziboří, kde jsme ztratili dvoubrankové vedení v posledních 5 minutách.

V zimě jsme přeci jen něco natrénovali a v únoru jsme jeli na soustředění do Nové Vsi v Horách, kde se trochu nabírala fyzická kondice. Sice i jaro jsme zahájili prohrou proti Lokotce z Chomutova, ale už „se na to dalo koukat“, byl ovšem vidět obrovský rozdíl, když jsme poprvé vyzkoušeli celé hřiště až v zápase. Ale zase tréninkem a dalšími zápasy jsme se dostávali do lepších pozic, i když katastrofální výkon v Postoloprtech

nás dostal psychicky hodně dolů, protože na nás stačil o pět let mladší obránce. Naštěstí od dalšího zápasu, kdy jsme odjížděli hodně oslabení, jsme se semkli a výkon šel nahoru. Bohužel od té doby jsme kvůli zdravotním potížím na několik týdnů ztratili několik hráčů, ale na výsledcích to naštěstí nebylo moc znát. Postupné uzdravování našich borců bylo příslibem do dalších kol a také je to znát, kdy z posledních devíti zápasů jsme dokázali vyhrát hned 8 a hlavně výhra v Klášterci byla hodně cenná. Na soutěži je vidět také rozdíl v přístupu několika oddílů, kdy spousta týmů má problém s lepením sestavy a musejí si vypomáhat i žáci.

Na jare jsme získali už 24 bodů!!! Po letošní seznamovací sezóně, která končí 19. června posledním zápasem v Žatci, nás opustí někteří hráči a přijdou další ze žáků, ale myslím si, že bychom měli být ještě lepší než letos, protože většina kluků zůstává a nemusí dohánět rok či dva, co nehráli vůbec fotbal. Za celou sezónu si kluci zaslouží pochvalu. Věřím, že příští sezóna bude ještě lepší.

Dorost ve své soutěži je momentálně na 6. pozici, kam se postupně vyškřábal z posledního místa po 5 kolech, kdy jsme nezískali ani jeden bod. Před posledním kolem mají dorostenci na svém kontě 40 bodů za 13 výher a jednu remízu a aktivní brankové skóre 106:56.

Děkujeme Davidovi za vyčerpávající informace a budeme držet fotbalu v Horním Jiřetíně palce i nadále.

David Relich, Marek Moudrý

Další úspěšná sezóna pro naše gymnastky

Oddíl MG pořádal 18. 6. 2016 závěrečnou akademii ve sportovní hale na Meziboří a zakončil tak závodní sezónu 2016. Přes léto čeká gymnastky soustředění na Hoře Sváté Kateřiny a na Klínech, kde budou s trenérkami pracovat na tvorbě a nácviku sestav nových. V tomto roce jsme se zúčastnily dvaceti závodů a vybojovaly jsme:

21 bramborových, 32 bronzových, 33 stříbrných a 42 zlatých. To je celkem krásných 128 medailí. Máme 4 přebornice Severočeské oblasti a mistryni ČR. Přejeme všem závodnicím hodně úspěchu v následujícím roce a společným skladbám úspěšnou podzimní sezónu.

Renáta Smoláková

Co jste hasiči, co jste dělali?

Mladí hasiči se zúčastnili 4. 6. 2016 McDonald's Cupu v Teplících. Účastnila se 3 sedmičlenná družstva, která závodila v hasičské štafetě. Mladší družstvo vybojovalo 3. místo, starší družstva i přes své perfektní časy bohužel nasbírala trestné body a skončila na 4. a 5. místě. Tento závod naši hasiči milují, proto na něj zase za rok rádi vyrazíme. Do prázdnin nás čeká další oblíbený závod v Košťanech 25.–26. 6., kde v sobotu bude diskotéka, stezka odvahy, opékání buřtů a po přespání ve stanech nebo místní hasičárně v neděli závod v požárním útoku.

Ženské hasičské družstvo se zúčastnilo 11. 6. Hasičského fotbálku v Malém Březně. V tomto fyzicky náročném závodě jsme vybojovaly 3. místo.

Jana Žázová

Hornojířetínská taneční skupina Los Gatos přivezla v červnu domů první a druhé místo z mostecké soutěže MISS KOLEKTIV POHYB. Gratulujeme!

Běh o pohár starosty města v Černicích se vydařil na výbornou. Slunečný den přilákal přes šedesát závodníků. Ti nejrychlejší získali medaile, diplomy a věcné ceny.

Dětský den v Černicích si tak jako každý rok nenechaly děti ujít. Přilákal je bohatý program i krásné počasí.

Laco Deczi v Horním Jiřetíně

Květnové vystoupení Laca Decziho navštívily na sále v kulturním domě desítky hudby chtivých návštěvníků. Už při příchodu na jeviště sklídila skupina Cellula New York v čele s Lacem mohutný potlesk. Ten se koneckonců během koncertu několikrát opakoval. Celý večer zasvěcený jazzu trval přes dvě hodiny a hudební projev legendárního trumpetisty rozvášňoval posluchače od začátku až do úplného konce. Laco Deczi i hudebníci kolem něj si atmosféru v sále pochvalovali. Za dlouhý a hlasitý potlesk na konci koncertu poděkoval jazzman publiku ještě dalšími třemi skladbami.

Radek Vrábel

Divadelní studio pro děti s názvem Praktikábl přichystalo rozloučení se sezonou. V představení Besídka děti předvedly sled divadelních skečů, které zakončily parodováním současných televizních pořadů. Na programu byla též premiéra filmové básně Jehličí. „V našem poetickém snímku se střetávají dva světy. Tomu prvnímu dominuje bezbřehá fantazie, druhý nastavuje hranice a překážky.“ okomentoval snímek vedoucí divadelního studia Jiří Beneš s tím, že film vznikl zhruba 8 hodin a za krásnou kameru je odpovědný Jakub Panovský. Odkaz na snímek lidé najdou ve FB skupině Horní Jiřetín kulturní.

První půlrok 2016 v Horním Jiřetíně a v Černicích ve fotografii

Významné osobnosti v Horním Jiřetíně

Horní Jiřetín a jeho okolí jsou spjaty s mnoha významnými či pozoruhodnými osobnostmi. Těmi nejznámějšími jsou patrně hudební skladatelé Ludwig van Beethoven a Christoph Willibald Gluck nebo spisovatel Johann Wolfgang von Goethe. S tímto krajem je ale spojena celá řada dalších osobností, o nichž to ovšem není tolik známo. Takovým člověkem je například další hudební skladatel Vladimír Sommer, rodák z Dolního Jiřetína. Je to o poznání modernější tvůrce. Narodil se v roce 1921 a tvořil do konce 20. století. Jeho jméno není sice nijak masově známo, ale v hudebních kruzích jde o velice uznávaného představitele české moderny. Jeho manželkou je Olga Sommerová, jedna z předních českých dokumentaristek. Z jejich manželství vzešel syn Jakub, který se též věnuje filmářské činnosti a jeho absolventský film byl natáčen na zámku Jezeří (Život na zámku, 1998). Abychom neopomíněli významné ženy, zmíníme také zpěvačku Vlastu Ployharovou Preislerovou. Vyrůstala v Jiřetíně ve čtyřicátých letech minulého století. Její otec byl ředitelem místní základní školy a jejich rodina byla ve městě velmi aktivní. Její otec založil ve městě knihovnu, a dokonce i poměrně velký orchestr. V neposlední řadě mu můžeme být vděční i za další velký počín— založení místní jednoty Sokolu. Z Vlasty Ployharové se posléze stala velice úspěšná operní zpěvačka, která účinkovala v mnoha divadlech po celé České republice (např. Národní di-

vadlo nebo Národní divadlo v Brně), ale také po Evropě. Na své dětství v Podkrušnohoří dodnes velmi ráda vzpomíná a Jiřetín si s vělým vztahem nese celý život ve svém srdci. Svě místo v „jiřetínské síni slávy“ ale nemají pouze umělci. Jiřetíňští obyvatelé slaví v dnešní době četné sportovní úspěchy. Jiřetín má, co se týče sportu, totiž také bohatou minulost. Jedním z takových sportovců, pocházejících z kolébky Horního Jiřetína, je například hokejista Jiří Bubla. Za svůj život získal tři tituly mistra světa, byl součástí hokejové reprezentace na ZOH v letech 1976 a 1980 a hrál několik let také v NHL. Ve stejném sportu exceluje i další s Jiřetínem spjatý sportovec, Robert Reichel, dlouholetý člen české hokejové reprezentace. Byl součástí týmu na legendárních olympijských hrách v Naganu v roce 1998, hrál za mnoho zahraničních týmů a účastnil se mnoha významných hokejových soutěží. Nakonec se vrátil tam, kde dělal jako hokejista své první nejisté krůčky po ledě, a sice do litvínovského hokejového týmu, kde působí jako trenér. Abychom nezůstávali pouze u hokeje, uveďme ještě další oblíbený sport, fotbal. Kořeny úspěšného fotbalisty Petra Johany také sahají do Horního Jiřetína. Byl členem několika českých (AC Sparta Praha) i zahraničních týmů, mimo jiné byl také členem české reprezentace v letech 2001 až 2003. Poslední sportovec, kterého zde zmíním, tentokrát již není hráčem kolektivního sportu, nýbrž jde o vzpěrače. Je

jím Jiří Zubrický, osminásobný mistr ČSSR a ČR, získal 11 medailí na mistrovství světa a mistrovství Evropy a překonal několik světových rekordů v různých disciplínách. Oblast Podkrušnohoří vyslala do světa mnoho talentovaných lidí. Nadaných lidí je v našem městě stále mnoho, jak se můžeme znovu a znovu přesvědčovat. Možná, že se za několik let dočtete v Jiříkovinách v podobném článku třeba o našich gymnastkách nebo dalších fotbalistech. Je důležité, abychom si uvědomovali, jaké bohatství a potenciál spočívá v naší mládeži a jak je důležité jejich rozvoj a nadání pěstovat a podporovat.

Hanka Krejčová ml.

Vlasta Ployharová

Znak Horního Jiřetína

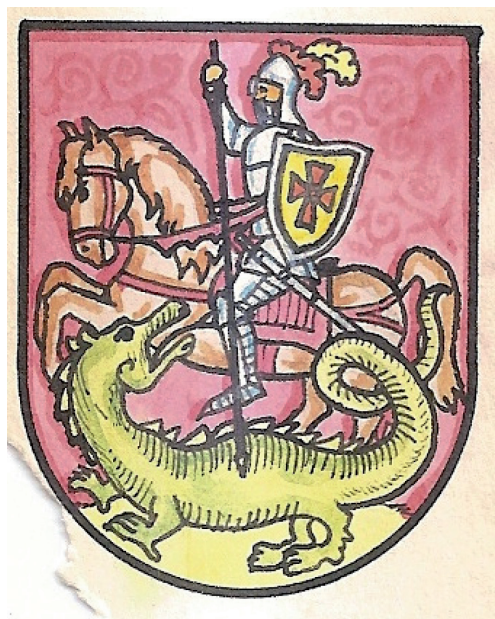
Horníjiřetínský znak letos slaví sto let. Jiřetínu byl v roce 1916 přidělen císařem Františkem Josefem I. poté, co byl Jiřetín o dvě léta dříve znovu ustanoven městem. Jeho erb byl odvozen od mnohem staršího

erbu Dolního Jiřetína. Ten vypadal v zásadě téměř stejně.

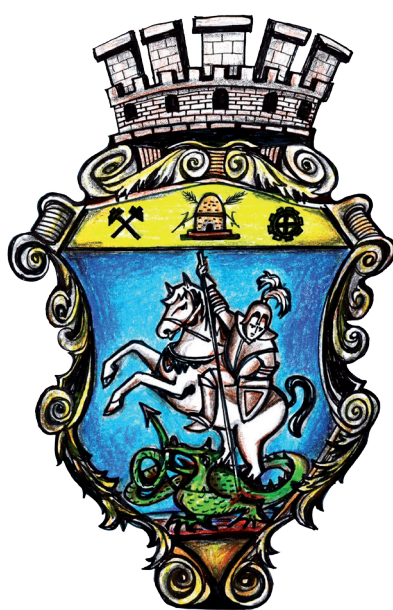
Hlavní částí byl svatý Jiří na bílém koni zabíjející draka, ležícího pod koňskými kopyty. Ten je samozřejmě patronem obou

těchto obcí. Pozadí bylo červené, což bylo, jak jistě víte, změněno na modrou. Ke znaku byl ale především přidán žlutý pás v horní části se třemi symboly— zkříženými hornickými kladivky, úlem, za nímž se nachází dva zkřížené klasy, a mlýnským kolem. Vycházely z tradičních prací spojených s tímto místem. Úl odkazuje na zdejší včelařskou tradici, dva zkřížené klasy za ním poté na zemědělství obecně, zatímco mlýnské kolo se týká četných mlýnů, jimiž byly poháněny nejrůznější manufaktury. Zkřížená kladívka byla symbolem něčeho, co je nám všem velmi důvěrně známo— hornictví a těžby nejrůznějšího nerostného bohatství, od uhlí po železnou rudu. Vlajka Horního Jiřetína je o poznání mladší. Byla městu udělena teprve v roce 2002 a vytvořena byla na základě barev a symboliky samotného erbu.

Hana Krejčová ml.

Znak Dolního Jiřetína

Znak Horního Jiřetína

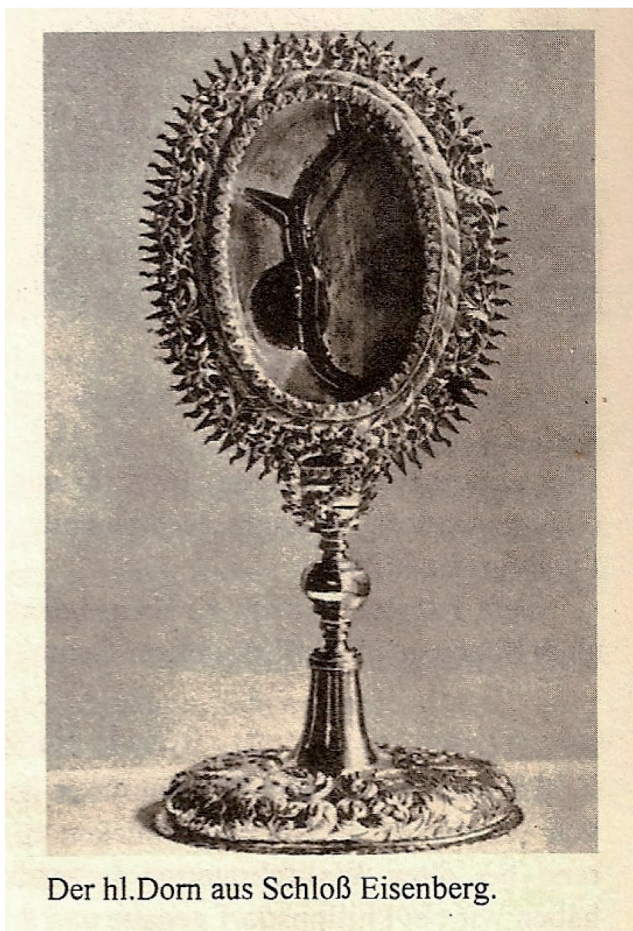
Čertova kaple a relikvie trnu z trnové koruny Ježíše Krista

Opuštěné, tajemné torzo ukrývající se v bukových lesích blízko zámku Jezeří se stalo mezi místními fenoménem. Tzv. „Čertova kaple“ je opředená mnohými pověstmi a záhadami. Pro mnohé má toto místo až magický rozměr a někteří lidé se domnívají, že je prokleté. Tuto neblahou pověst si místo získalo hlavně díky mnoha tragickým událostem, které se zde udály. Z paměti bývalého jezeřského kastelána Lva Konečného se například dozvídáme: „V 16. století došlo v místě té Hraběcí kaple k bratrovraždě vyvolané mezi dvěma syny hádkou o vzácného koně, kterého ukořistil jejich otec na křižácké výpravě a kterého— po smrti otce ve „Svaté zemi“— přivedli jeho váleční kamarádi zpět na Eisenberg. V 17. století byl v témže místě smrtelně zraněn zdivočelým postřeleným kancem předposlední držitel Eisenbergu z bilinské větve Lobkoviců. Počátkem 18. století byl tamtéž zabit kmenem pokáceného dubu poslední držitel Eisenbergu z bilinské větve, Oldřich Felix z Lobkovic.“ Roudničtí Lobkovicové, kteří následně zámek přejali, se rozhodli na místě těchto tragedií na památku svých předků vybudovat onu Hraběcí kapli. Nikdy se jim ale

nepodařilo stavbu dokončit, protože klenba, kterou pokaždé téměř dokončili, následně vždy spadla. Stalo se tak hned třikrát. Celý projekt též postupně provázely i finanční problémy, takže nakonec stavbu vzdali. Mezi lidmi vznikla tímto asi nejznámější pověst o této kapli, díky níž se také vžil přídomek „Čertova“. Podle ní každou noc přišel na stavbu d'ábel v podobě černého jelena a klenbu svými parohy shodil. Ať už to tak bylo nebo ne, kaple nikdy nebyla dostavěna a dodnes tento chátrající monument vyvolává spoustu otázek. Postupující bádání v historických pramenech ovšem odkrývá další a další informace o jejím vzniku a osudu. Německá topografie věnující se místopisu sudetského Krušnohoří přináší nové souvislosti mezi kaplí a relikvií trnu z trnové koruny Ježíše Krista. Podle tohoto zdroje začala stavba již před smrtí výše zmíněných lobkovických bratrů jakožto místo určené pro úschovu právě této relikvie. Trny z trnové koruny, jichž je po světě jen několik málo kusů, jsou jedněmi z nejvzácnějších svatých předmětů celého křesťanského světa. V českých zemích se nacházely pouze tři, v Říšské korunovační koruně, na Karlštejně

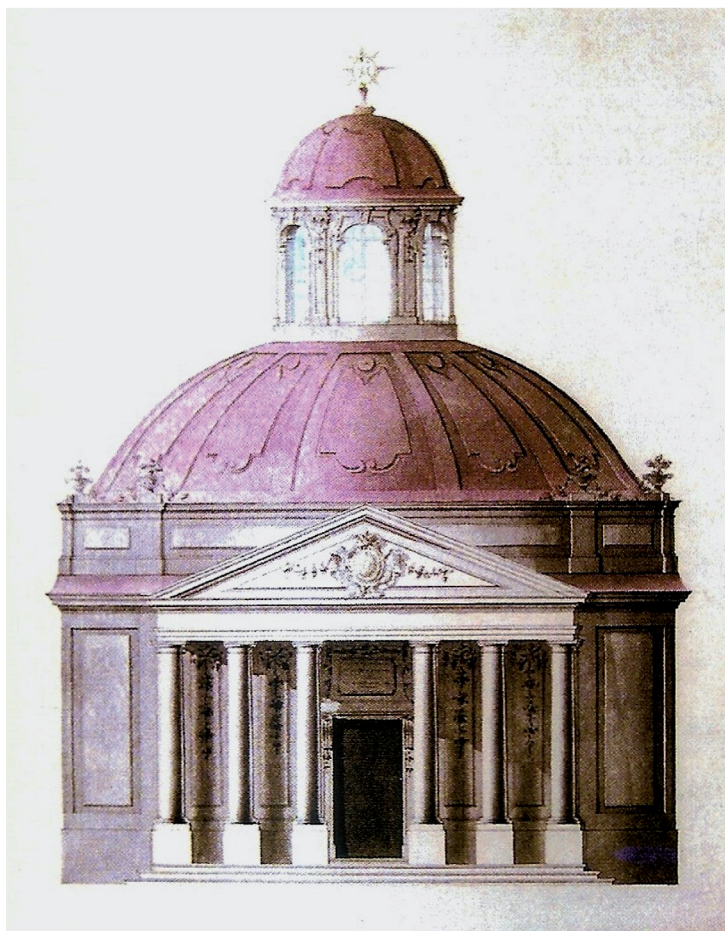
a třetí právě zde, na Jezeří. Místem uložení celé trnové koruny je již od roku 1239 katedrála Notre Damme v Paříži. Z tohoto místa ale byly jednotlivé trny věnovány různým kostelům a na samotné trnové koruně žádný trn nezůstal. Jeden z těchto trnů byl věnován samotným francouzským králem právě Lobkovicům jako symbol vděčnosti za jejich služby na vyslaneckých postech na francouzském královském dvoře. Trn byl uchován na zámku a měl být posléze přesunut právě do stavěné kaple. Při její stavbě se ovšem stalo další z plejády neštěstí, a sice smrt Františka Viléma Popela z Lobkovic, otce Oldřicha Felixe a Ferdinanda Viléma, tedy bratrů, kteří na stejném místě zemřeli o několik let později. Jeho smrt byla chápána jako znamení, že relikvie má zůstat na zámku. Relikvie byla v celé oblasti velice vážená a pořádaly se každoroční velikonoční poutě „k trnu“. Pověst je stále ještě živá, protože relikvie se během druhé světové války ztratila a dodnes není jasný její osud. Existuje ovšem i ta možnost, že zůstává stále ještě uschovaná na zámku Jezeří a snad ho tak chrání před zlem tohoto světa.

Hana Krejčová ml. a st.

Der hl.Dorn aus Schloß Eisenberg.

Trn z trnové koruny Ježíše Krista na zámku Jezeří

Původní návrh stavby Lobkoviczké kaple

Na louce, zahradě, v lese aneb co všechno jsme zapomněli

Slovo na úvod: Když vidím okolo sebe, jakým způsobem se mění náš vztah k přírodě, rozhodla jsem se, že se s vámi podělím o to málo, co si pamatuji ze svého dětství v Albrechticích, když mě vychovávala moje babička k úctě a lásce ke všemu okolo sebe. Albrechtice— v 60. letech krásný malý kus naší země, obklopený bohatstvím tehdy ještě poměrně nedotčeným moderní dobou. Pod svahy Krušných hor okolo břehu Dřínovského jezera se rozkládaly původní mokřadní louky, které byly bohatě voňavé, kvetoucí. Po vysušení Komořanského jezera knížetem Lobkovcem v 18. století zde vznikly louky tak bohaté, že výnos sena stačil pro celý žatecký kraj!

Na louku navazovaly mokřady a lužní lesy, kde díky dostatku zadržované vody rostly obdivuhodně velké stromy— zvláště duby. Pamětníci si jistě ještě pamatují Albrechtický dub, jehož stáří se odhadovalo až na 1 200 let, s obvodem kmene 11,5 metru, který byl zapálen 15. 8. 1993. Přes své stáří ještě plodil žaludy. Dalším velikánem byl uschlý dub v Dřínovském jezeře, který mnoho let sloužil jako skokanská věž. Úctyhodný velikán rostl také nedaleko tzv. Kiosku a při cestě do Albrechtic. Nesmíme zapomenout ani na Jiříkův dub na Dřínovské louce. Jaká škoda, že už se jimi nemůžeme potěšit a vzdát úctu živoucí historii. V klidu a míru zde rostly několik staletí. Byly svědky prvního osidlování krajiny, přežily husitské války, válku třicetiletou, 1. i 2. světovou. Naše moderní doba jim život vzala. Přesto několik málo těchto krasavců, o málo mladších, můžeme najít na katastru našeho města i dnes. Ve spodní části zámeckého parku či v okolí jezírek. Dědictví v podobě stromů, to nejsou jen duby. V okolí Komořanského jezera byly i rozsáhlé olšové porosty. Dnes na olše pohlížíme jako na plevelné dřevo, proto je bez rozmyslu a často bez povolení kácíme. Olšové dřevo je velice kvalitní a strom má i řadu jiných využití. Jedna z posledních, vskutku obřích olší ještě nedávno rostla na levé straně při vjezdu do Černic. Dnes po ní zbyl jen mohutný pařez. Až příště půjdete okolo, zkuste se na chvíli zastavit a zamyslet se nad pomíjivostí života a nad tím, že ne vždy, co děláme, je rozumné, nutné či moudré. V Jiřetíně však také máme jeden olšový strom, který hodně pamatuje. Míjíme ho bez povšimnutí a roste ve spodní části obce u potoka „pod Žumpou“, naproti kováři. Asi si ho hned nevšimnete, protože nyní je jeho koruna z většiny ořezána— doufejme, že přežije. Tím bych pro tentokrát chtěla uzavřít povídání o stromech.

Vraťme se však k loukám a jejich rostlinám. Měsíce červen a červenec jsou v životě louky jejím vyvrcholením. Vykvétají stovky druhů rostlin, kterým souhrnně říkáme tráva. Tyto krásné louky však z našeho okolí rychle mizí. Pro naše předky představovaly bohatství, protože to byl zdroj obživy pro domácí zvířata. Z tohoto důvodu se kosily až v době maximálního vzrůstu. Čím vyšší tráva, tím více sena. Teď však, zdá se, už nic z toho nepotřebujeme. Maso koupíme v supermarketu, takže kdo by se pachtil s nějakým sečením. Známe dvě řešení— nechat ji zcela zarůst, nebo ji posekat hned, jak vystrčí hlavičky první sedmikrásky. Obojí je však špatné. Častým sečením postupně mizí ty rostliny, které se potřebují rozmnožit vysemeněním. Takže dnes už neuvídíte barevné louky plné kopretin, zvonků, kartáčků, kohoutků a žlutých pryskyřníků. Jaká škoda, že si neuvědomujeme, že tím bereme i pastvu včelám a motýlům, kteří hromadně mizí z naší přírody. Rozkvetlá louka nebyla jen zásobárnou sena, ale byla též domácí lékárnou a zdrojem divoké zeleniny, což naši předci dobře věděli a uměli využít. Jsou to i nechtěné a pronásledované plevely, které se mohou stát chutným pokrmem.

RECEPT: POLÉVKA Z BRŠLICE jaro a rané léto

4 porce

- 1 vrchovatý cedník natrhaných listů bršlice
- 25 g másla
- 1 malá cibule
- 20 g mouky
- 500 ml vývaru
- 250 ml mléka

Odstraňte silnější stonky, dobře listy operte a pět minut vařte v osolené vodě. Dejte okapat. V kastrolu rozpusťte máslo, vhoďte do něj nasekanou cibuli a nechte zesklivat. Přisypte mouku, přilijte vývar a za stálého míchání pozvolna přiveďte k varu. Okořeňte, přidejte listy bršlice a nechte 15 minut mírně vařit. Poté rozmixujte, přidejte mléko a znovu přihřejte.

Zdroj receptu: MICHAEL, Pamela: Bylinková kuchařka

Hana Krejčová st.

BRŠLICE KOŽÍ NOHA — *Aegopodium podagraria*

Jak šetřit vodou

Z kohoutků v kuchyních, koupelnách nebo na zahradě proteče denně několik hektolitrů vody. Česká republika se řadí mezi země s nižší spotřebou vody. Ta u nás činí asi 120 litrů na osobu. Navíc množství obnovitelné pitné vody celosvětově stále klesá. Voda je častěji kontaminována chemickými látkami, a tak se stává pro člověka nepoužitelnou. Jak se chemie dostává do všech odvětví lidské činnosti, jsou řeky, jezera a rybníky stále více znečištěné a vytvořit nezávadnou pitnou vodu je stále obtížnější. A tak se také výroba pitné vody prodražuje, což v konečném důsledku pocítujeme všichni.

Přitom stačí si osvojit několik zásad a snažit se je důsledně dodržovat. Často se jedná o drobnosti. Výsledkem bude nejen finanční úspora. Uvědomíme-li si, že voda je vzácná surovina, a začneme-li se tak k ní i chovat, povede změna myšlení v důsledku i k ochraně přírodních zdrojů.

Osobní hygiena

Největší část spotřebované vody připadá na osobní hygienu. Každý z nás spotřebuje na mytí asi 60 litrů, což je celá polovina celkové denní spotřeby. Pro příklad, umytí rukou spotřebuje 3 litry vody, plná vana 150 litrů, sprchování kolem 60 litrů vody. Pokud do kohoutků pořídíme perlátory, které vodu provzdušňují, také ušetříme. A samozřejmě by mělo být uzavírání kohoutku během běžných činností (namydlení rukou, čištění zubů, holení apod.). Ke snadnému otevírání a zavírání slouží nejlépe moderní pákové baterie. Úplně nejlepší je zařízení pákové baterie termostatické. Umožňuje nastavení teploty vytékající vody. Odpadne tak čas, kdy vodu mixujeme a protékají litry bez užítu do odpadu.

Toaleta

Velká spotřeba vody připadá v každé domácnosti na toaletu. Jedno spláchnutí může

znamenat až 10 litrů vody. Do záchodové mísy nevyhazujeme zbytky potravin. K tomuto účelu je nejlepší využít kompost. Pokud pořizujeme nové WC, investujeme do moderního typu s dvojitým splachováním. Umožňuje to spláchnout buď 3 litry, nebo 7 litrů vody. V žádném případě netolerujeme protékající nádržku. Během jedné hodiny může takto poškozenou toaletou odtéci až 80 litrů vody!

Vaření a pití

Pitná voda z kohoutku je dnes dobrá i kvalitní. Pokud je nám nepříjemný zbytek chloru, necháme jednoduše vodu odstát. Není nutné nosit domů kilogramy balené vody. Navíc tím snížíme množství plastového odpadu. A samozřejmě je voda z vodovodu levnější. Pokud používáme vodu z vlastní studny a nejsme si jisti její kvalitou, můžeme si nechat udělat rozbor. Tuto službu poskytl například laboratoř Pováží Vltavy. Pro mytí ovoce a zeleniny raději napustíme vodu do dřezu, než je mýt pod vodou tekoucí. Mražené potraviny je lepší rozmrazit přes noc v lednici, než druhý den pod množstvím teplé vody.

Mytí nádobí a úklid

Mytí nádobí a úklid spotřebovávají podobně velké množství vody jako osobní hygiena. Nejvíce úsporné je používání myčky nádobí. Uspoří se tak voda i energie na ohřev vody. Nádobí předem opláchneme, neboť zaschlé

zbytky potravin vyžadují delší programy a samozřejmě mají větší spotřebu vody i energie. Myčka také musí být plná. Pokud ji nevlastníme, napouštíme pro mytí nádobí dřez a nemýjeme je pod tekoucí vodou. Při úklidu v domácnosti (např. mytí podlahy) napouštíme kýbl. Nemáčíme hadr pod tekoucí vodou.

Praní prádla

Platí to samé, jako při používání myčky. Velmi špinavé prádlo nejprve vykartáčujeme, abychom nemuseli využívat dlouhé prací programy. Pračku zapínáme vždy, když je plná. Využíváme různé programy pro různé druhy prádla. Na některé druhy oblečení jsou vhodnější kratší cykly s nižší spotřebou vody i energie. Při pořizování nové pračky hledáme nejúspornější typ. Výrobce by měl uvádět jak spotřebu energie, tak spotřebu vody.

Zalévání rostlin a zahrady

Pokud napouštíme vodu pro pokojové rostliny, je lepší ji nechat odstát, než čekat na vodu pokojové teploty. Během toho odtékají zbytečně litry vody do odpadu. Pokud máme zahradu, je nejvhodnější pořídit si sud a chytat vodu dešťovou. Navíc měkká dešťová voda je pro rostliny vhodnější. Zaléváme ráno nebo večer, kdy je menší výpar vody a rostliny vodu snáze využijí. Často kontrolujeme hadici i její koncovku. Poškozenou hadici mohou unikat litry vody.

Lucie Dandová

- 20 až 50 litrů je minimální množství vody, kterou člověk denně potřebuje pro uspokojení základních životních potřeb.
- 575 litrů vody spotřebuje za den průměrný Američan, 149 litrů Brit a 4 litry obyvatel Mosambiku.
- 900 milionů lidí nemá přístup k zdravotně nezávadné vodě, která je nezbytná pro pitný režim, vaření a hygienu.

- 2,5 miliardy lidí žije bez prostředků pro základní dezinfekci vody.
- 1,5 milionu dětí zemře každý rok na následky nemocí způsobených nekvalitní pitnou vodou.
- 30 tisíc lidí zemře každý den kvůli nedostatečné hygieně a kontaminované pitné vodě.

Klub seniorů nezahálí

Klub důchodců v Horním Jiřetíně a v Černicích po třinácti letech svého trvání organizuje celkem 127 členů při SD ČR. Bohatý program s širokou nabídkou námětů pro volný čas důchodců nabízí kulturní vyžití s předplatnou vstupenkou v Městském divadle v Mostě, tancování a soutěžení v litvínovské Citadele, vzdělávání v univerzitě třetího věku, sportování v celorepublikovém měřítku, jednodenní výlety, týdenní rekreační pobyty v Čechách i v zahraničí a mnoho dalších aktivit, ale to je téma na článek do příštích Jiříkovin, kde podrobně

seznámíme veřejnost s činností místního klubu důchodců.

V roce 2014 jsme navázali kontakt s klubem důchodců v SRN ve Zwickau a loni jsme okruh svých přátel rozšířili o seniory z města Battenbergu. Na pozvání pana starosty a členů radnice z města Battenbergu jsme se připojili k delegaci zástupců radnice z Horního Jiřetína. Poznatky, které jsme získali, budou mít vliv na program klubu a věřím, že během času rozvineme krásné mezinárodní přátelství.

Redakčně zkráceno, Miluše Kolářová

Vyhodnocení republikové soutěže „PO očima dětí“

Dne 17. 6. 2016 se v Centru hasičského hnutí v Příbyslavi uskutečnilo vyhodnocení republikového kola soutěže Požární ochrana očima dětí.

Po vítězství v okresním kole a následně po vítězství v krajském kole postoupila Nela Vorlíková, žákyně ZŠ Horní Jiřetín, do republikového kola se svou prací.

V republikové soutěži obsadila 3. místo. Gratulujeme!

Energeticky soběstačný Jiřetín – sen, nebo realita?

Uhlí je v Česku stále jednou z nejdostupnějších energetických surovin a vyrábí se z něho okolo 40 % elektřiny a tepla. Jeho spalování má však drastické dopady na životní prostředí a lidské zdraví. Světoví státníci ve světle vědeckých důkazů vyjádřili jednoznačnou shodu na tom, že právě spalování uhlí a dalších fosilních paliv rozhodujícím dílem přispívá ke změnám klimatu, a zavázali se, že do poloviny 21. století skončí s jeho spalováním, aby předešli drastickým dopadům změny klimatu. Velmi problematická je i těžba uhlí, především hnědého, což není jistě pro obyvatele Horního Jiřetína žádná novinka. Co však může město společně s jeho obyvateli udělat, aby se zbavilo zhoubné uhelné závislosti? Jakou finančně dostupnou alternativu mají lidé topící uhlím?

Pro inspiraci není třeba chodit zas až tak daleko. Malá obec Kněžice na Nymbursku se stala první českou energeticky soběstač-

nou obcí. Trend, který v cizině, například v Německu, zažívá velký boom.

Co znamená energetická soběstačnost?

Energetická soběstačnost znamená nezávislost na dodávkách energie (elektřiny, plynu či jiných paliv) ze vzdálených externích zdrojů. Decentralizovaná výroba energie a tepla má řadu výhod. Obce získávají možnost rozhodovat na obecní úrovni o energetice, kontrolovat finanční toky a zohledňovat místní podmínky a potřeby své a svých obyvatel. Stabilní ceny paliva, čisté ovzduší bez dýmu a zápachu ze spalování uhlí, práce pro místní občany, úspora financí a navíc podpora místních podnikatelů, případně ještě vlastní výroba elektřiny pro celou obec. To všechno jsou výhody energetické soběstačnosti. Zní to tak trochu jako pohádka, ale příběh obcí, jako jsou Kněžice nebo třeba německý Feldheim

a mnohé další, ukazuje, že i taková pohádka se může stát realitou.

Energetická soběstačnost ovšem vyžaduje systematický přístup, prvním krokem je vytvoření energetické koncepce se soubojem konkrétních opatření k její realizaci. Základem by měly být především úspory a efektivní využívání energie—zateplování budov, úsporné spotřebiče v domácnostech i firmách a celá řada dalších možností. Pro pokrytí zbývajících potřeb energie by měly být používány přednostně místně dostupné obnovitelné zdroje energie (OZE). Skvělou zprávou je, že Horní Jiřetín o vytvoření této koncepce uvažuje.

Protože téma energeticky soběstačných měst, obnovitelných zdrojů, zateplování či získávání dotací na podobné projekty je složité a řada z vás má již po přečtení těchto řádek v hlavě mnoho otázek, připravujeme na 28. 6. 2016 setkání občanů s energetickými experty, kteří na vaše otázky odpoví.

ZŠ A MŠ HORNÍ JIŘETÍN

Ovoce a zelenina do škol

Ochutnávkový koš ve školní družině

V rámci projektu Ovoce a zelenina do škol pro žáky prvního stupně získala naše škola Doprovodné opatření—Ochutnávkové koše.

Plný koš ovoce a zeleniny jsme využili k činnosti ve školní družině. Děti se seznámily s různými známými i méně známými druhy ovoce a zeleniny. Viděly, jak se produkty čistí, jak vypadají celé, jak rozpůlené, jak se zpracovávají, i zkusily, jak chutnají. Některé děti poprvé viděly a ochutnaly granátové jablko, kumquaty, nashi, physalis mochný apod. Druhý den jsme s dětmi využili produkty Ochutnávkového koše k soutěžím, kvízům, smyslovým i pohybovým hrám. Na závěr formou pracovních listů děti prokázaly, co všechno si zapamatovaly. Jedním slovem Ochutnávkový koš—„MŇAM“.

Programu se zúčastnilo cca 40 dětí.

Irma Vaňková

Přednáška o mushingu – jízďe se psím spřežením

Ve středu 18. 5. 2016 proběhla v Horním Jiřetíně ve školní družině přednáška o mushingu—jízďe se psím spřežením. Musherka p. Tuháčková pověděla dětem o mushingu, o tažných psech, ukázala mnoho fotografií a zodpověděla spoustu všetečných dětských otázek. Nejvíce děti zaujal pes Balto a tažné saně, které s sebou přivezla. Děti se mohly s Baltem pomazlit, dát mu piškot, obléknout mu postroj, bundu a psí botky. Mohly si nasednout i do saní. Na závěr pozvala musherka děti na ukázkou jízdy se psím spřežením na hory. Přednášky se zúčastnilo 35 dětí.

Olympijský den

Dne 3. 6. 2016 se měl u nás ve škole konat olympijský den. Bohužel nám počasí nepřálo, a tak jsme si stanovili náhradní termín na pátek 17. 6. 2016. Předpověď vypadala dobře, a tak i my jsme byli optimističtí. Počasí nám ale ani tentokrát nebylo nakloněno a od rána přšelo. Po zvážení všech možností jsme se rozhodli, že slibovaný olympijský den, na který se všichni těšili, uskutečníme. Místo hřiště jsme však museli zvolit prostory školy. Žáci se po příchodu do školy rozdělili dle jednotlivých států, které tento den reprezentovali. Úvodního slova se ujala paní ředitelka, která všem připomenula, co vlastně olympijské hry jsou a proč se konají. Žákům uvedla, že v letošním roce se budou OH konat v brazilském Riu de Janeiro, kde bude rozdáno 306 sad medailí a soutěžit se

bude ve 28 disciplínách. Následovaly organizační informace od paní učitelky Lenky Dubnové, která OH měla na starost a vše připravila. Slib za rozhodčí přečetla paní učitelka Miková a slib sportovců žák 9. třídy František Smolák. Všichni jednohlasně prohlásili „tak slibujeme“ a hry začaly. Žáci ve vnitřních prostorách školy mohli plnit většinu původně plánovaných disciplín a za ty, které vyžadovaly venkovní prostor, byly zařazeny jiné. Žáci během dopoledne plnili disciplíny jako: hod na cíl, trojnohý běh, skok z místa... Všichni reprezentanti, v čele s vlajkonoši, plnili celé dopoledne sportovní disciplíny s maximálním nasazením. Den se všem moc líbil a doufáme, že si ho zopakujeme (a příště už za příznivějších podnebných podmínek).

Klára Krivánková

Divadlo SchachTa

**zve na nekorektní komedii Kamarádi do deště.
24. 6. / 20.05 hodin / KULTURNÍ DŮM HORNÉ JIŘETÍN
Hrají: Tomáš Buřt, Jirka básnička
Vstupné: 50 Kč**

INFO KNIHOVNA HORNÍ JIŘETÍN

Vážení čtenáři, oznamujeme vám, že bude knihovna v červenci a první dva týdny v srpnu uzavřena. Poslední výpůjční den v červnu bude 28. 6. Po letní přestávce se potom knihovna znovu otevře 16.

Slavíme prázdniny!

**1. 7. / 18 hodin / KOUPALIŠTĚ HORNÍ JIŘETÍN
Oslava prázdnin bude tentokrát v duchu olympijských her s Asterixem a Obelixem, se kterými dorazí Zdeněk Lukesle. Od 20 hodin bude Belmondo :-)**

Stále hledáme jméno pro naučnou stezku! Vaše nápady nám můžete zasílat na jirikoviny@hornijiretin.cz nebo nově vřazovat do k tomu určených „boxů“. Ten první najdete na městském úřadě, druhý na poště a poslední v trafice u zbrojnice. Těšíme se na vaše nápady

Pout' a městské oslavy 13. 8. 2016

V programu od 10 do 17 hodin, který se uskuteční v kulturním domě i jeho blízkém okolí, se můžou návštěvníci těšit na zábavu pro děti i dospělé. Večerní menu bude tradičně patřit koncertům. Tentokrát pozvání přijaly skupiny Zdarr, Kohout plaší smrt, Deviant, Kabát revival a Tři ségry Banditos revival.

POZOR! POZOR!

V rámci letošního programu městských oslav (13. 8.) se uskuteční i průvod, který startuje ve 13.30 hodin u oděvního závodu Triola a končí u kulturního domu. Do „zbraně“ voláme všechny činné spolky, ale také nejširší veřejnost.

Aktuální informace

**najdete na webu www.hornijiretin.cz
nebo na facebookových skupinách
Horní Jiřetín a Černice INFO
nebo Horní Jiřetín kulturní.**